

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 48/2017
06.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Веска Крстајића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.51/16 од 05.04.2016. године и Вишег суда у Врању 1Кж.бр.338/16 од 27.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.51/16 од 05.04.2016. године и Вишег суда у Врању 1Кж.бр.338/16 од 27.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр.51/16 од 05.04.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика (КЗ) за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2-две године не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 2.000,00 динара и трошкова поступка у износу од 22.000,00 динара на име вештачења од стране вештака економске струке, као и да оштећеној Епархији ... на име заступања од стране пуномоћника плати трошкове-неужне издатке у износу од 121.125,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је ошт. Епархија ... ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Виши суд у Врању, пресудом 1Кж.бр.338/16 од 27.10.2016. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Васића и пресуду Основног суда у Врању К.бр.51/16 од 05.04.2016. године, потврдио.

Бранилац окр. АА, адв. Младен Васић, поднео је захтев за заштиту законитости, против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом се укидају пресуда Основног суда у Врању К.бр.51/16 од 05.04.2016. године и пресуда Вишег суда у Врању 1Кж.бр.338/16 од 27.10.2016. године у целости и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су првостепени и другостепени суд на утврђено чињенично стање погрешно применили Кривични законик – одредбу члана 364. став 1. КЗ јер недостаје елеменат бића кривичног дела у питању, који се односи на поверавање новца, код утврђене и неспорне чињенице да окривљеном, као магационеру у Епархији ..., није поверен новац на раду или у вези са радом и није задуживан финансијски већ искључиво робно.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Према законском опису, кривично дело проневера из члана 364. став 1. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист присвоји новац, хартије од вредности или друге покретне ствари које су му поверене у служби или на раду у државном органу, предузећу, установи или другом субјекту или радњи. Дакле, предмет (објект) кривичног дела у питању, осим новца, може бити и сваки други предмет који је учиниоцу поверен у служби или на раду, а чијим присвајањем се може остварити имовинска корист.

У конкретном случају, према чињеничном опису дела у изреци побијане првостепене пресуде, сагласном опису дела у оптужном акту и утврђеном чињеничном стању, окривљени је као магационер Епархијског управног одбора Православне епархије ..., у намери прибављања противправне имовинске користи за себе, присвојио новац у износу од 62.880,00 динара од продаје ствари (из магацина епархије) које су му биле поверене у служби, при чему је био свестан свог дела и забрањености истог и желео извршење дела, па у овако описаној и утврђеној радњи окривљеног стоје сва законска обележја кривичног дела проневера из члана 364. став

1. КЗ за које је окривљени оптужен и оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона на коју се, неосновано, указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касацони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.